

SPOŠTOVANJE DO ZEMLJE IN KULTURE

FRANCI ŽNIDAR

(Govor predsednika Zedinjene Slovenije na Slovenskem dnevu v San Justu, v nedeljo, 11. septembra)

Ko je pred komaj dvema mesecema skupina RAST v Ljubljani končala nastop v sklopu programa Mladinske Poletne šole, je pesnik Tone Kuntner, gospodu Ministru, zadolženemu za Slovence v zamejstvu in po svetu in publiko, ki je bila takrat navzoča, glasno povedal, da Slovenija ni cela brez tistih Slovencev, ki živijo izven meja in, da ti niso celi brez tistih Slovencev, ki živijo na slovenskih tleh.

Te besede, so mi vzbudile nekaj misli, ki bi vam jih ob tej priložnosti rad predstavil.

Ko nas nekdo vpraša, iz katere narodnosti izhajamo, kar radi in ponosno odgovorimo, da smo Slovenci. Komaj čakamo, da bi nas še vprašali o kaki zadevi povezani s skupnostjo in bi radi več povedali o naših šolah, domovih, navadah, kaj vse počnemo, itd. Zavedamo se, da smo v neki meri drugačni in tudi vemo, da je tako, ker posvetimo kar nekaj časa, denarja in energij naši skupnosti. To seveda ni novo odkritje in imamo pravico, da smo ponosni na to dejstvo.

Lepo je potovati po Sloveniji, uživati krasote, ki jih je Bog potresel na slovenska tla in potem gledati slike vsega prehojenega. Lepo je gojiti stare običaje, saj spoštovanje preteklega more dati hrano za novo rast. Lepo je, da ohranjamo svojo folkloro, pa naj se izraža v plesih ali kuharski umetnosti. Komu med nami ni ob poslušanju melodij, ob razmišljanju njenega besedila zatrepalo srce? Vse te stvari so ne samo važne, so sila važne in če bi jih zanemarili, bi se nevarno okrnili.

Kako smo veseli, ko oddamo otroka v sobotno slovensko šolo in upamo, da ga bodo naše učiteljice obogatile z lepo slovenščino. Prav tako imamo za uspeh, da je otrok bil sprejet na Srednješolski tečaj in da je prišel po nekaj letih do potovanja v Slovenijo. Že sam ta cilj ima, predvsem v zadnjih letih, vrhunsko važnost.

Ko se pa vprašamo koliko res stremimo po poglobljanju v jedro slovenske kulture, mnogokrat vidimo, da se zadovoljimo s poprečjem ali celo z malim. Da se prav malo zanimamo za našo polpreteklo zgodovino, da odklanjamo branje v slovenščini in da ne uporabljamo zadosti slovenščine, ki je nepogrešljiva vrednota, ki nas trajno veže na očetnjavo.

Buenosaireški škof, msgr. Segura,

je nekoč v katedrali dejal:

En el interes de mi patria ... prevenido: „V interesu svoje domovine vas prosim, gojite svoj jezik, ohranjajte svojo kulturo, ne izkoreninite se, bodite ponosni na svoje starše, na njihovo borbo, na svoj rod ...!“

Eden največjih krščanskih mislecev, sveti Tomaž Akvinski je dejal, da je treba četrto božjo zapoved v naslednji stopnji prenesti tudi na dolžnosti človeka do očetnjave: spoštuj očeta in mater ... To je spoštovanje tudi do zemlje in kulture svojih staršev.

Naše življenje se prične v družini. Tam se začneja in nadaljuje rast človeka. Starša podarita otroku vrednote, ki mu bodo v neprestanem procesu oblikovale osebnost. Spoštovanje do očeta in matere se izkaže tudi takrat, ko starši prenesejo otroku vrednote svojih prednikov. V našem primeru, se prav v tej dobi odloča, če bo v novem življenju prisotna molitev in če bo ta v maternem jeziku. Slovenska beseda se takrat naravno udomači in ukorenini v mlado radovedno glavo. Starša sta dolžna, da podarita otroku slovensko besedo in da to naredita z veliko ljubeznijo. S prav tako ljubeznijo, ki jo izkazujejo v naši skupnosti vsako soboto čez sto vzgojiteljev na slovenskih šolah in tečajih. Oni so pravi angeli varuhi naše slovenske besede. Njihova zadolženost in vztrajnost nas bogatita že od prvih dni v begunskih taboriščih. Če ne bi imeli ukoreninjenega slovenskega jezika, ne bi mogli biti danes to kar smo. Nimamo pravice odvzeti naslednjim rodovom slovenske besede, temveč moramo krepiti in množiti njeno uporabo.

V današnjih časih morda film predvajan na DVD-ju, nadomešča babico ali dedka, ki sta z veliko ljubeznijo pripovedovala otroku pravljico. Izrabimo možnost tehnološkega napredka, ampak vzemimo si nekaj časa po filmu, da se ljubeznivo pogovorimo z otrokom v lepi slovenščini, kaj smo skupaj gledali.

Preden se naučijo peti v angleščini svetovno znane popevke, dajmo jim priložnost in spremljajmo jih, da odkrijejo slovensko glasbo, ki je gotovo na isti glasbeni ravni kot ona.

Ko se vračajo iz slovenske šole, vprašajmo jih v slovenščini kaj so delali med poukom in kaj so igrali. Pogovor v družinskem krogu bo tudi reševal možne bodoče travme in težave.

Pomoč, ki nudimo otroku pri šolskih nalogah nam osveži pojme in obogati besedni zaklad.

Ko ne dobimo prave besede, vzemimo si v navado, da pogledamo v slovar ali slovenski pravopis. Če si pri računalniku pojdi v brskalnik in vtipkaj *Slovenski pravopis* in v trenutku boš rešil dvom. Pred očmi se nam danes ponujajo možnosti ... Izkoristimo jih. Vedno je lažje in hitreje ... a vedno nam zmanjka časa.

Vzgojitelji v tehničnih šolah navajamo učence, da morajo pustiti delavnice in laboratorije vedno bolj urejene in čiste, kot takrat ko so jih prejeli, in za

(Nadaljuje na 3. strani)

Vlada je padla

Pahor nagovarja poslance. A usoda je bila zapečaten.

Dolgo časa se je že razvijala kriza, ki je končno v torek 20. septembra privedla do razpeta. Po dolgem zasedanju Državnega zbora, debati in izmenjavi mnenj, je končno slovenski parlament s 36 glasovi za in 51 glasovi proti zavrnil listo ministrskih kandidatov in s tem izrekel nezaupnico vladi premijerja Boruta Pahorja.

Premier je poslance pred tem sicer pozval, naj premislijo, katera možnost je v trenutni situaciji za državo in njene državljane najboljše. Sam je menil, da je koristneje, če bi izglasovali zaupnico in s tem omogočili, da bi v naslednjih dveh ali treh kvartalih imeli vlado, ki bi bila odzivna in bi imela polne pristojnosti, tudi če bi bila manjšinska. „Obljubiti ne morem nič drugega kot boj, da se prebijemo skozi obroče krize,“ je rotil. A usoda je bila zapečaten še pred tem. Splošno mnenje med poslanci je bilo, da je bolje narediti prevez.

Poslanci naj bi predvidenih osem ur razprave namenili mnenjem o predlaganih novih kandidatih za ministre - Tomaž Orešič (gospodarstvo), Branko Janc (notranje zadeve), Zdenka Vidovič (javna uprava), Tamara Lah Turnšek (visoko šolstvo) in Samo Bevk (kultura), vendar je bila glavna tema pričakovano preteklo delo zdaj že manjšinske vlade. Tudi v strankah, ki so še do nedavnega bile članice koalicije, je prevladalo prepričanje, da tako ne gre naprej. Tako je poslanec Franco Juri iz stranke Zares, zatrnil da „Vlada in njen predsednik ne uživata več potrebne zaupanja“.

Koalicija se je sicer ob številnih strankarskih nemirih začela krhati že spomladi, ko jo je

zapustil DeSUS, vladna kriza pa se je še poglobila, ko je po padcu na junijskem superreferendumu koaliicijske vrste zapustil tudi Zares.

Pahorjevo koalicijo so ob tem, ko se je morala soočiti tudi s hudo gospodarsko krizo, že od začetka mandata pretresali številni spori v njihovih lastnih vrstah. Kar nekaj je bilo pogojevanj z izstopom iz koalicije, do nemirov v t.i. koalicijskem trojčku pa je prihajalo zlasti zaradi kadrovanja, tako v gospodarstvu kot v politiki.

Številne afeze so načele tako trdnost odnosov med koalicijskimi strankami kot tudi v samih strankah prvotne Pahorjeve ekipe. Po nezaupnici je Pahor izjavil, da „Ne čutim nobene grenkobe. Ostajam poln vere“. In še zatrdil, da „Vse svoje izkušnje in znanje sem poskušal dati na razpolago svoji domovini. Odločitve sem sprejemal po svoji vesti in v prepričanju, da služim domovini po najboljših močeh“.

Pahor bo še do končnega ustavnega razpeta vodil državo kot izvrševalec dolžnosti mandatarja, saj ustava predvideva, da mora sedanja vlada do imenovanja nove opravljati tekoče posle. Ker vlada ni dobila zaupnice, mora sedaj parlament v 30 dneh izvoliti novega mandatarja. Če se to ne zgodi, predsednik republike (Danilo Türk) razpusti parlament in razpiše predčasne volitve. Za zdaj se sicer večina poslancev javno zavzema za predčasne volitve, čeprav se že pojavljajo ugibanja, ali utegne katera izmed poslanskih skupin predlagati novega mandatarja. V primeru predčasnih volitev, bi te verjetno bile meseca decembra.

Za Slovenijo se tako začneja nova doba. Daj Bog, da bi bila dobra.

Neprimerna knjiga

V petek, 16. septembra je Mojca Kucler Dolinar napisala na svoji strani Facebooka: „Danes smo NSi-jeve ženske ministru Lukšiču poslale poziv po umiku gradiva za tekmovanje iz materinščine. Osnovnošolcem predlagati literaturo, ki je polna vulgarizmov in nasilja je sramotno in neodgovorno!“

Ženska zveza Nove Slovenije se je namreč kritično odzvala na izbor knjig, ki ga je komisija za tekmovanje v znanju iz slovenščine za Cankarjevo priznanje, ki deluje v sklopu Zavoda za šolstvo, pripravila za 8. in 9. razred osnovne šole. Gre za knjigi *Na zeleno vejo* avtorja Andreja Predina ter *Oči* avtorja Andreja Makuca.

Po mnenju predsednice ženskega odbora pri NSi Mojce Kucler Dolinar sta knjigi za to starost otrok popolnoma neprimerni. „V prvi je med drugim v ospredju najstnikovo spoznanje s svetom spolnosti, ki pa je opisan zelo neposredno, vulgarno, same kletvice, nasilje, droge in alkohol. Tudi knjiga *Oči* je zelo sporna, saj gre za kratke zgodbe, katerih rdeča nit je mučenje živali. Opisi so tudi tu grozljivo nazorni,“ je poudarila Kucler Dolinarjeva, ki še dodaja, da po mnogih pritožbah učiteljev, staršev in učencev samih knjiga *Na zeleno vejo* ni več določena kot obvezno branje, je pa sedaj edina primeroma navedena kot možnost za izbor.

„Ta rešitev se nam zdi le navidezna. Brez dvoma je namreč učiteljem najlažje poseči prav po njej, saj jo kot edini primer predlaga Zavod RS za šolstvo. Strinjamo se, da je potrebno otrokom ponuditi problemsko literaturo, ob kateri se bodo lahko pogovarjali. Vendar vemo tudi, da mnogi sodobni avtorji izpostavljajo probleme mladega človeka, odprejo mnogo tem za pogovor, hkrati pa mladim bralcem ob tem ni treba pogoltniti še nešteto vulgarnih izrazov in se že ob mnogih agresivnostih učiti nove krutosti,“ je povedala Kucler Dolinarjeva.

Ženska zveza Nove Slovenije zato ministra za šolstvo Igorja Lukšiča poziva, naj posreduje, da bosta obe knjigi, predlagani kot gradivo za tekmovanje iz materinščine za 8. in 9. razred umaknjeni in nadomeščeni s knjigama, primernima za učence te starosti.

Jubilejna Stična mladih

Več kot 8000 mladih se je zbralo na 30. mladinskem festivalu v Stični. Z mladimi so se na Dolenjskem srečali apostolski nuncij v Sloveniji Juliusz Janusz, vrhovni predstojnik selezijancev Pascuel Chavez iz Mehike, ljubljanski nadškof metropolit in predsednik Slovenske škofovske konference Anton Stres in ljubljanski pomožni škof Anton Jamnik.

Srečanja v Stični se je poleg stiškega opata Janeza Novaka, mariborskega nadškofa Marjana Turnška, murskosoboškega in novomeškega škofa Petra Štumpfa in Andreja Glavana ter koprškega pomožnega škofa dr. Jurija Bizjaka, udeležilo tudi več kot sto duhovnikov.

Vodja organizacije ekipe Gregor Kunej je ob sklepu povedal, da je izredno vesel, da so mladi ponovno napolnili Stično in da je prišlo tudi veliko mladih družin. „To je veliko upanje za prihodnost Cerkev na Slovenskem in za izzive, ki so pred njo. Tako velika udeležba in tako veliko veselje nam daje optimizem za delo za naprej.“

Animatorji so pripravili uvodni animacijski program na osrednjem prireditvenem prostoru s številnimi vsebinskimi spodbudami in glasbo, ki je uvedla tudi v osrednje sporočilo navzočim na poti vere.

Letos je zelo dobro poskrbljeno tudi za študente in mlade v poklicih. Temeljni namen delavnic, ki potekajo v Stični je, da se mladi srečajo z izkustvom Božje ljubezni, Božjega dotika.

VTISI IZPOD TRIGLAVA

Prebudimo Slovenijo!

(Od našega dopisnika)

S tem naslovom je prvi ljubljanski župan v samostojni Sloveniji inž. Jože Strgar sestavil civilno iniciativo, ki si prizadeva, da bi vzbudila v slovenskih kristjanih aktivno sodelovanje v javnem življenju. Časi so taki v Sloveniji, da je vsesplošna otopelost pustila, da sedanji oblastniki delajo z državo in državljani kot svinja z mehomo (mislim, da se nihče ne mara primerjati z mehomo).

V ta namen je omenjena civilna iniciativa sklicala Vseslovenski zbor kristjanov na Otočec, da bi poslušali nekaj analitičnih pogledov na sedanji položaj v državi in tudi nakazali pot ali smer kako izvesti to prebuditev.

Sobota, 17. septembra je kar vabila na Dolenjsko. Mlade je vabila na 30. Stično mladih, druge na trgatve. Vsi pa smo se znašli pred zoženo avtocesto pred Ivančno gorico ter prišli na cilj s polurno zamudo. Organizatorji so bili uvidevni in proti slovenski navadi premaknili uro začetka.

Program je obsegal dve 30-minutni predavanji in devet 10-minutnih minipredavanj. Natrpan program je ravno zaradi časovne omejenosti (ki so se je skoraj vsi držali) izzvenel sveže in nič 'težak'.

Prof. Justin Stanovnik je svoje besede naslovil *Slovenija, kje si, kaj se je s teboj zgodilo?* Glavna misel se je opirala na potrebo po vrnitvi v območje naravnega. To pa je mogoče predvsem s političnim načrtom, ki ga podprejo demokratične sile, podprte z dvotretjinsko večino s strani volivcev, ki bi omogočil nanovo pisanje ustave. Oprl se je na primerjavo med francoskimi Jakobinci in komunisti, ki so s terorjem iskali (in dosegli) oblast. To je edino, kar jih zanima, vse ostalo je le tehnično vprašanje, kako priti do oblasti.

Nekdanji minister dr. Žiga Turk je mejnik med novim vekom in sedanjim vekom - ki ga bodo znanstveniki postavili v čas prihoda človeka na luno, ali padca berlinskega zida ali kaj podobnega - razložil s tem, da simbolično prikazuje začetek konca prevlade krščanskega zahoda, kar je eden izmed velikih pojavov, ki rušijo temelje sedanjega sveta. Krščanstvo je namreč botrovalo vsaj 500 let stalnemu napredovanju krščanske civilizacije. Medtem ko so raziskovalci na Kitajskem prišli do spoznanja, da je bistvo zahodnega napredka v krščanskem verovanju - in ne

v politični ureditvi, ekonomskem sistemu ali drugih dejavnikih, - se po omenjenem mejniku vse bolj zaznava pot, ki naj bi skušala odpraviti vero s tem, da ni omembe krščanstva v evropski preambuli, da se nekateri trudijo, da bi verske simbole izbrsali iz javnega življenja. V nadaljevanju pa je analiziral položaj današnje Slovenije in izrazil, da so edino upanje za Slovenijo korenite spremembe. „Tako vlado (ki bi izvedla spremembe, op.p.) morajo izvoliti ljudje, volivci, ki razumejo, zakaj so glasovali. Do take vlade bomo prišli le, če bomo politični dialog dvignili iz blata aferaštva in populizma, v katerem je. Tudi kristjani moramo postati bolj samozavestni in bolj zahtevni kupci na političnem trgu. Postati moramo zahtevnejši tudi do naših.“

V drugem delu se je zvrstilo devet predavanj po 10 minut: dr. Lovro Šturm: *Pravo v demokratični in pravični družbi*; dr. Janez Gril: *Kristjani v svetu*; Mojca Kucler Dolinar: *Javni delavec - vsebina in obraz*; mag. Aleš Primc: *Družina, kje je tvoje mesto?*; dr. Anton Meden: *Kakovostna šola, kje si?*; Matej Cepin: *Kje je upanje za mlade?*; Lenart Rihar: *Kje se rojeva dobra prihodnost?*; prof. Lojze Peterle: *Slovenija in Evropska unija*, in dr. Marko Terseglav: *V čem je naše duhovno in materialno bogastvo?*

Bila so zanimiva in pri vsakem bi bilo vredno še posebej kaj poudariti. Čeprav bi hotel biti objektivni, nepristranski (in bi tudi moral biti), bom omenil predvsem izvajanje direktorja Rafaelove družbe. Lenart Rihar zna - vsaj meni se tako zdi - izbrati besede, način in obliko, ki bogatijo vsebino z dodano vrednostjo. In vsebina ni ravno to, kar je omeniti nazadnje; je bogata, direktna in polna sami prepričate.

Kaj pa „zbor“? Bil je kar številčen, čeprav ne množičen. Morda je ravno število prisotnih najbolj veren prikaz stanja in potrebe po prebujanju. Mnogo znanih obrazov; še več takih, ki bi človek pričakoval - in si mislil - da bi morali priti, pa jih ni bilo. Je pač bil dan trgatve. Zbor pa je šele opravljal sajenje in sejanje.

Še en občutek me je prevzel: večkratno omenjanje dr. Andreja Bajuka kot dobrega profesionalca, državnika (*estadista*) in še boljšega človeka. Kot Argentinec sem bil zelo ponosen. Tako ponosen, da bi hotel biti še Mendoščan.

GB

BRALI SMO

Ehrlich je bil za komuniste nevaren

FRANCI KONCILIJA

(V spletni reviji Časnik je bil 17. 9. 2011 objavljen zanimiv članek, ki ga tu v celoti povzamemo.)

Pod Karnijskimi Alpami v Kanalski dolini se je 18. septembra 1878 v Žabnicah (danes je to Camporosso v Italiji) blizu Trbiža rodil slovenski teolog, etnolog in politik Lambert Ehrlich. Po gimnaziji v Celovcu je študiral teologijo v Innsbrucku in v Rimu (1897 — 1903), kjer je bil posvečen in je tudi diplomiral. Kot kaplan je najprej služboval v Beljaku, potem pa je postal škofov tajnik v Celovcu in profesor v celovškem bogoslovju. Med koroškim ljudstvom je bil vodilni duh katoliškega prosvetnega dela. Kot izvedenec za razmere na Koroškem je bil leta 1919 imenovan v jugoslovansko delegacijo na mirovni konferenci v Parizu. Kasneje je v Parizu in Oxfordu nadaljeval etnološke študije in primerjalno veroslovje, katero je kot redni profesor poučeval na ljubljanski teološki fakulteti od imenovanja za rednega profesorja leta 1922 pa vse do svoje smrti 26. maja 1942 v Ljubljani.

Deloval je v številnih cerkvenih organizacijah in postal ideolog aka-

demskega kluba Straža. To je bila politična organizacija s katoliško usmeritvijo. Po kapitulaciji Jugoslavije je obema meščanskima strankama predlagal „Program nove Slovenije“, ki pa ga nista sprejeli. V njem je kot eno izmed mnogih političnih opcij predlagal samostojnost Slovenije, kar je bilo izredno moteče za komunistične ideologe, ki so svojo bodočnost videli v internacionalni Kominterni, v revoluciji po sovjetskem modelu in v novi komunistični Jugoslaviji. V programu je preziral germanski narod in ga obtožil genocida in izbrisa slovenskih narodov, med njimi tudi slovenskega. Moteč pa je bil tudi za velesrbsko politiko in njen prodor med Slovence. Zato si je s tem programom Ehrlich podpisal smrtno obsodbo. Kot zaveden, veren Slovenec in klerik, je odločno nasprotoval komunističnemu prevratu obstoječega družbenega sistema, hkrati pa je imel izredno močan vpliv na akademske kroge in na študente. Vodstvo OF v Ljubljani je izvrševanje atentatov na pomembne Slovence (okupatorskih Italijanov sploh niso pobijali), zaupala VOS-u, ki ga je neposredno vodila prekaljena komunistka srbskega rodu Zdenka Armiž Kidrič, s partizanskim imenom Marjeta! Zdenka Kidrič je bila članica te lože (tretja stopnja) in nekakšna podaljšana roka za izvrševanje navodil KPS in srbske prostozidarske lože, katero je Ehrlich s svojo idejo o samostojni Sloveniji tudi ogrožal, zato je bila njegova eksekucija samo še vprašanje časa.

Dokončna odločitev pa je padla, ko je Ehrlich aprila 1942 Italijanom izročil spomenico z analizo položaja

o represalijah, ki sta jih nad slovenskim prebivalstvom izvajala italijanska okupatorska vojska in komunistična VOS. V spomenici je zahteval, da se razmere v ljubljanski pokrajini nemudoma uredijo tako, da se preneha pobijanje nedolžnih ljudi. Komunisti so kasneje to Ehrlichovo spomenico zlorabili kot dokaz za njegovo sodelovanje z okupatorjem, s čimer si je zaslužil smrt. Ehrlicha je torej ubila družina Kidrič, katera se je leta 1941 obrnila nanj s prošnjo za posredovanje in rešitev iz avstrijskega zapora Borisa Kidriča, kjer je bil zaprt zaradi terorizma. Na Ehrlichovo posredovanje, njegov bratranec je bil namreč zaposlen na dunajski policiji, so Kidriča izpustili.

Prof. dr. Lambert Ehrlich, ki ga je 26. maja 1942 na Streliški ulici pri nekdanji Ljudski kuhinji „v imenu resnice“ ustrelil znani vosovec in narodni heroj Franc Stadler - Pepe, namestnik komandanta VOS Bojana Polaka - Stjenca, ni bil ubit samo zaradi njegovega popolnega odklanjanja OF, boljševiske partije in njihove revolucije, ampak tudi zaradi njegovega odkritega zavzemanja za samostojno in neodvisno Slovenijo! Likvidator Pepe je 13. oktobra 1942 našemljen v duhovnika ob deveti uri dopoldan ustrelil tudi bana dr. Marka Natlačena v njegovem domu. Ehrlich pa ni dolgo počival v svojem grobu na Žalah. Komunistična oblast se je še po vojni bala njegove avtoritete, zato so oskrnili njegov grob, izkopali njegove posmrtni ostanke in jih bojda raztrosili nekje na območju Postojne! Tudi s posmrtnimi ostanke bana Marka Natlačena se je zgodilo povsem enako!

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Razvoj teče naprej. Državo pretresajo hudi dogodki, a družba je na nek način otopela in kot da se ne zaveda teže in pomena tega, kar se godi. Kaže, kot da je vse v redu in da živimo v urejeni državi.

Vzroki in posledice.

Železniška nesreča, ki je pretekli teden zahtevala 11 mrtvih in 228 ranjenih, je globoko odmevala v javnosti. Žalovanju nad tragedijo je sledila polemika, kdo da je kriv. In ponovno smo bili priče, kako so igralci prestavljali krivdo drug na drugega. Kdo je kriv, da so zapornice nenehno pokvarjene? Zakaj ni bilo paznika? Zakaj je šofer prečkal kljub zapornici in alarmnemu zvoncu? In tudi: kako je mogoče, da sredi milijonskega mesta in blaznega prometa sploh še obstoja železniški prevoz, ko bi ga moral nadomestiti most ali tunel. In končno: zakaj ta železnica še ni „vkopana“, ko je načrt, so razpisi in obstajajo pogodbe, in bi morala proga teči pod zemljo že tri mesece, dela pa se sploh še niso začela. In pridemo do zaključka, da pravzaprav ni nihče kriv (ubogi voznik avtobusa je mrtev), a smo vsi krivi: vlada ne vlada odgovorno in ne skrbi za javna dela; javna podjetja skrbijo le za dobiček in jih ne briga ne varnost ne ugodje potnikov, saj jih nihče ne nadzira; privatniki ne spoštujejo zapornic ne alarmnih signalov; in vsak dela „kar se mu zapoje“.

Ta prekleti argentinski „mas o menos“ povzroča nesreče, rane, smrti, predvsem pa tisto otopelost, ki se za sekundo spremeni v preplah in ogorčenost, a v naslednjem hipu že pozabi na vse in se preda lagodju splošne neodgovornosti. A v to nas nekako pelje sedanji svet, in krik „prebudimo Slovenijo“ (glej na tej strani) bi se moral razširiti tudi na „prebudimo Argentino“, ali še bolje na „prebudimo svet“!

Nihče ni bil kriv. Tako je odločilo sodišče tudi v raztegnjeni aferi „tihotapljenja“ orožja. Se še spomnite? Tam daleč, pod Menemovo vlado? Na tisoče ton argentinskih pušk, smodnika in nabojev, in celo topov, je šlo v Ekvator in na Hrvaško (skozi Luko Koper?). Argentina je takrat

vodila latinskoameriške komisijo za mir med Ekvatorjem in Perujem in bila članica komisije Združenih narodov za nadzor nad prepovedjo prodaje orožja državam bivše Jugoslavije. Ko je afera prišla v javnost, je zadevo zapletla še afera eksplozije tovarne orožja v Rio Terce-ro, povzročena namenoma, da se pokrije primanjkljaj izvoženih zalog. Od 1992 se že vleče sodni postopek, ki je z leti vodenel v naravi in odgovornostih. Sedaj je sodišče odločilo, da ni kriv-

cev, čeprav je dejanje dovolj dokazano, in so dokazane tudi podkupnine, ki so jih prejeli zapleteni. A tedaj je bil Menem predsednik, sedaj pa je ključni zaveznik kirchnerizma v senatu. In naj so strokovnjaki še tako presenečeni in ogorčeni, je vlada zadovoljna in ljudstvo se ne zanima. Sodišče pa bo utemeljitev oprostite objavilo šele čez 40 dni, torej po volitvah. Za vsak slučaj. Prebudimo Argentino!

Ofenziva tu in tam. V nedeljo so bile lokalne volitve v provinci Chaco. Zmagal je dosedanji guverner Jorge Capitanich. On je eden najbolj zavzetih in zvestih gospe predsednici. Zmagal je kar s 66,5% glasov. Zanimivo ob tem je, da se je tudi njega omenjalo kot možnega kandidata za podpredsednika na letošnih volitvah, ali pa kot predsedniškega kandidata za leto 2015. Vse to so seveda špekulacije. V vladnih vrstah je namreč zadnje čase precej pretresov in sprememb, ko mladinska skupina „La Cámpora“ zavzema položaje in skuša odpraviti vse, kar je povezano s staro peronistično strukturo. A jim ne uspe popolnoma, zlasti po raznih volilnih poizkusih, kjer se niso preveč dobro izkazali. Zadnji primer tega je bil pretekli teden, ko so bile na buenosaireški univerzi študentovske volitve. „La Cámpora“ se je predstavila na vseh 13 fakultetah, pa ni mogla osvojiti niti enega študentskega centra. Ni malo nevarno to preziranje starih struktur?

Na begu. Tako pač se vidi. Opozicija se je popolnoma vdala ideji splošnega poraza. Niti ne upošteva, da se precejšnje število volivcev ne udeležilo predhodnih volitev in da, tudi če bi bile vladne številke pravilne, je predsednica prejela manj kot 40% glasov celotnega volilnega telesa. Delati bi morali torej na tistih, ki niso šli volit. Namesto splošnega napora in kake iznajdljive poteze, pa so se predali pesimizmu, popolnoma izgubili cilj in na nek način prešli v beg. Še več; na tem begu ne manjka medsebojnega obračunavanja, spopadov in izdaj. Tako trdijo, da si Duhalde in njegov kandidat za podpredsednika Das Neves sploh ne govorita. De Narvaez se oddaljuje od Alfonsina in skrbi le za svojo usodo v provinci. Socialisti skušajo pobrati nekaj nezadovoljnih in radikalni stranki in tako pristati na drugem mestu. Na tej poti je prišlo do novega besednega spopada med gospo Cristino in Binnerjem, ko je predsednica obiskala Rosario. Medtem pa, ko se gredo parlamentarci volilno-kampanji, kakih 100 nujnih zakonskih besedil zaman čaka na potrditev.

CARAPACHAY

48. Mladinski dan

Zaradi različnih razlogov, lansko leto v Carapachayu nismo praznovali mladinskega dne. Taka prireditev zahteva veliko truda in prostega časa in enostavno nismo imeli zadosti moči, da bi pripravili naše vsakoletno praznovanje. Zaobljubili smo se pa, da se bomo za letos potrudili in organizirali naš 48. mladinski dan. V resnici ne vemo točno prave številke. Vemo pa, da je bil verjetno leta 1966 prvi, torej je lahko leta 2011 kvečjemu šele 45. mladinski dan. Nekje vmes smo pozabili na matematiko ... Pa kaj zato? V Carapachayu gledamo samo naprej.

Tako smo obljubo izpolnili. V nedeljo 28. avgusta smo že ob devetih zjutraj začeli s tekmovanji v odbojki na brezmadežnem igrišču (en teden pred mladinskim dnevom smo ga na novo pobarvali v močno zeleni barvi). Na žalost niso bili prisotni pristavska dekleška ekipa in ekipi SDO-SFZ iz Slovenske vasi. Nadomeščali so jih mlajši Sanhuščani, por imenom San Justo B, ki so že igrali na nekaterih tekmovanjih v tem letu.

Ob 10.30 smo imeli mladinsko mašo, ki jo je daroval naš župnik, dr. Jure Rode. Zahvalili smo se Bogu, da nam je dal moči za pripravo tega dne (in lepo vreme), obenem smo ga pa prosili za blagoslov in uspešno praznovanje.

Po maši smo nadaljevali s tekmovanjem; ob enih pa imeli kosilo, za katerega se zahvaljujemo mamam.

Dan je lepo potekal in na dvorišču doma je bilo vsakič več ljudi. Na obe finalni tekmi, tako pri dekletih kot pri fantih, so prišla vsa moštva iz San Justa, A proti B, krat 2. Po kratkem razmišljanju in uporabi logike, smo dognali, da bo skoraj gotovo pokal odšel v San Justo. Nismo sme zmotili. San Justo A je osvojil obe kategoriji in žel novo priznanje.

Ob 20.30 (po stari navadi, z zamudo) smo pričeli s kulturnim programom. Obisk je bil neverjeten. Nikoli še nismo videli toliko ljudi naenkrat na mladinskem dnevju. Dvorana je bila nabito polna. Tisti, ki so pa ostali zunaj, so se pa stiskali k oknom, da bi lahko kaj videli na oder. Hvala vsem! Zelo smo veseli vašega obiska!

Predsednica Mikaela Resnik je pozdravila navzoče in podala lep govor, v katerem je poudarila, da čeprav smo majhen dom in nam včasih zmanjka moči, delamo z veseljem. Nato se je pa na ekranu pokazal film, ki nas je uvedel v zgodbo, ki se je potem dogajala na odru. Večna borba med dobrim in zlom, za edinost, pravico in mir v carapachayskem domu je veselo končala in angelčki so izgnali parklje iz doma.

Program smo zaključili z nastopom Carapachayskega kvarteta. Tokrat s spremljavo novih inštrumentov in *beatboxa*, t.j. petje zvoka tolkal.

Vsi prisotni so z navdušenjem sledili programu in podarili carapachayski mladini močan aplavz.

Zahvaljujemo se vsem, ki so pomagali pri pripravi tega dne. Upamo, da bomo naslednje leto lahko spet praznovali in se skupaj veselili na carapachayskem mladinskem dnevju.

CARAPA

Primorska praznuje

Petnajste septembra obeležujemo državni praznik vrnitve Primorske k matični domovini, ki pa ni dela prost dan. Tega dne leta 1947 je z uveljavitvijo pariške mirovne pogodbe velik del Primorske - ta je po koncu prve svetovne vojne iz Avstro-Ogrske prešla k Italiji - pripadel Jugoslaviji, s tem pa je bil večji del Slovencev združen pod eno državo.

Mirovna pogodba je takratni Jugoslaviji prinesla velik del Primorske, Istro južno od Mirne, Reko, Zadar in otoke. S to odločitvijo se je večina Primorcev, ki so pred tem več kot 20 let trpeli pod fašizmom, pridružila matičnemu narodu, četudi le v okviru jugoslovanske federacije.

Trst z okolico pa je z delom Istre v skladu s pariškim sporazumom tvoril Svobodno tržaško ozemlje, s katerim sta upravljala Jugoslovanska armada (con A) in Zavezniška vojaška uprava (con A). Meja je bila dokončno dogovorjena leta 1954 z londonskim memorandumom. A tudi po tem so Slovenci iz Trsta, Gorice in dela Posočja ostali ločeni od večinskega dela matičnega naroda.

Praznik vrnitve Primorske je državni praznik od leta 2006.

SAN JUSTO

Letos smo se dekleta U-18 Našega doma spet pridružile turnirju „Buenos Aires - La provincia“ v panogi odbojka.

Že štiri leta tekmujemo, a smo letos prvič prispele do cilja! Meseca junija smo igrale štiri tekme in potem še finale. Tako smo osvojile prvo mesto v občini La Matanza. Spopadle smo se z ekipo Defensores de Catán, z izidom 2-0.

Pred dvema tednoma smo igrale še regionalno finalno tekmo proti ekipi iz Ezeize. Zmagale smo 2-0 (25-8, 25-15) in tako zasedle prvo mesto ter možnost, da se od 1. do 7. oktobra udeležimo turnirja za prvenstvo province Buenos Aires v Mar del Plati.

Zelo smo vesele tega dosežka, saj pridno in resno

OB SVETOVNEM DNEVU TURIZMA

Dan odprtih vrat na veleposlaništvu

Z veleposlaništva RS v Buenos Airesu obveščajo, da ob Svetovnem dnevu turizma pripravljajo dan odprtih vrat. Dogodek bo potekal 27. septembra 2011 med 13. in 15. uro.

V okviru praznovanja tega dneva za vse zainteresirane (predvsem turistične agencije, ki delujejo v Argentini) pripravljajo predavanje pod naslovom: „Zakladi Slovenije“ in predstavitev Slovenije kot neodkrite butične turistične destinacije.

Letošnja tema svetovnega dneva turizma je „Turizem - povezovalec kulture“, ki poudarja pomen združevanja ljudi iz različnih okolij in kultur, spodbuja sodelovanje, strpnost, spoštovanje in medsebojno razumevanje.

Dogodek bo potekal po sledečem programu: Ob 13.00, sprejem; ob 13.20, dobrodošlica veleposlanika RS v Argentini; ob 13.40, predstavitev Slovenije; slovenska glasba (Marjeta Gerkman Žagar, ob spremljavi prof. Lučke Marinček Kastelic), pogostitev, avdiovizualno gradivo in majhno žrebanje.

Veleposlaništvo vabi, da se zainteresirani prijavijo na elektronski naslov: vba@gov.si

Več podatkov bo veleposlaništvo posredovalo po elektronski pošti v naslednjih dneh. Prav tako veleposlaništvo vabi, da spremljate spletne strani, kjer bo v kratkem objavljen program dogodka. Internetni naslov je: www.buenosaires.veleposlanistvo.si

Prišle smo do cilja!

treniramo, da bomo lahko imele se boljše uspehe.

Igrale smo: Klavdija Belič, Paula Jakoš, Ani Malovrh, Tatjana Malovrh, Martina Miklič, Sonja Miklič, Lucijana Oblak, Mikaela Puntar, Anika Urbančič, Cecilija Urbančič, Katja Urbančič in Uršula Urbančič.

Tudi čestitamo in se zahvaljujemo trenerju prof. Juretu Urbančiču za potrpežljivost in pripravo.

Upamo, da bomo lahko uživale prelepe trenutke v družbi prijateljev in na najboljšem nivoju ter

obnašanju predstavile našo slovensko skupnost!

Tako bi sledile poti, ki so jo lansko leto začrtali fantje, ko so osvojili prvo mesto province Buenos Aires!

M.P.

SPOŠTOVANJE DO ZEMLJE IN KULTURE

(Pribaja s 1. strani)

to se moramo potruditi.

Verjetno je ta princip reda veljaven tudi na drugih področjih: v hiši, pri avtu, pri uporabi skupnih prostorov ... Torej naj drži ta nasvet tudi pri ohranjanju in krepitevi nečesa tako važnega kot je slovenski jezik.

Kako bi napredovali, če bi se v družinskem krogu, morda v obliki igre, vsak dan doprinesla samo ena nova beseda. V enem letu bi pridobili čez 300 novih pojmov povedanih v tem lepem jeziku.

Po vsaki prebrani knjigi je oseba obogatena. Po vsakem predavanju, igri, koncertu, lepi prireditvi, nekaj pridobimo. V naši skupnosti imamo še mnogo bogatih dejavnosti v slovenščini. Izkoristimo jih, pojdemo z družino, povabimo prijatelja ali znanca, kateri sam od sebe morda ne bi šel.

Nekaj podobnega se dogaja z našim poznanjem polpretekle slovenske zgodovine. Koliko znamo branit principe in ideale naših prednikov, zaradi katerih so morali zapustiti domovino in zaradi katerih se danes nahajamo tako daleč od Slovenije?

Ko obiščemo Slovenijo, ni dovolj turistični izlet. V razgovorih, ki tam nastajajo, moramo biti zmožni odgovarjati na vprašanja o zgodovinskih dejstvih, ki jih je enoumje lažnivo vcepljalo dolga leta preko šolskih učbenikov in medijskih sredstev. V naših knjižnicah imamo dovolj knjig in gradiva, pisanih od samih akterjev. V njih se opisuje ne samo kaj so prestali, temveč tudi kako utemeljevati odgovore na vprašanja ki jih nenaklonjena propaganda izneverja skozi desetletja.

Vzgajati moramo tako, da bodo otroci čutili zvestobo do rodov nazaj in poslanstvo za rodove naprej, kot eno svojih življenjskih funkcij.

Slediti vsakdanjim dogodkom v Sloveniji danes ni nič težkega. Dobro je, da se navadimo slediti tamkajšnje novice po internetu ali pa vsaj po branju našega tednika Svobodna Slovenija. Pripadnost narodu, se ne sme izražati samo z delom po domovih in naših organizacijah, pa naj bo to še tako intenzivno. Delovanje naše skupnosti je res nujno potrebno: ta nas združuje in je kisik za naš obstoj. Ampak ne moremo biti popolni če nismo zmožni spremljati časovni razvoj današnje Slovenije. Če hočemo biti dobri državljani, moramo vedeti kaj se v tej državi dogaja. Človek ne more gledati v prihodnost, če mu ni jasno, kaj se je zgodilo včeraj in ne pozna kaj se dogaja danes. Za vsak načrt, ki ga človek želi izvesti, mora poznati teren.

Razlikujmo in pravilno ocenjujmo kaj obsega biti član nekega Doma in kaj vse obsega pripadati živemu narodu. Torej enostavno bi rad povedal, da se naše slovenstvo ne sme končati zgolj z delom v naši skupnosti.

Informirani, spremljajmo življenje naše drage Slovenije.

Kdor je državljan Slovenije, naj uporabi pravico, ki jo ima kot tak, da se udeleži volitev in referendumov in tam izroči glas, ki ga demokracija potrebuje. Če smo živi udje naroda, se ne moremo odreči temu sodelovanju. Naša udeležba na volitvah mora pripomoči, da postavimo prave ljudi na prava vodilna mesta.

Za konec:

Ko se vračam k besedam Toneta Kuntnerja, da Slovenija ni cela brez nas, si mislim, da za danes to še kar drži. Ampak kolikim generacijam lahko še zagotovimo to dejst-

vo? Za vsako vrednoto, ki jo hoče človek ohraniti jo je dolžan krepiti in se zanjo truditi.

Torej se vprašam: kakšne Slovence v svetu potrebuje naša draga Slovenija, da bo v pravem pomenu resnično cela?

Po geslu današnjega dneva, naj bo tudi naša prihodnost v tem oziru svetla.

V imenu Zedinjene Slovenije in vse slovenske organizirane skupnosti v Argentini, pozdravljam vse članice in člane Našega Doma v San Justo ob njihovi 55. obletnici.

Posebno pozdravljam predsednika gospoda prof. Karla Groznika in ves odbor Našega doma, ki ga spremlja s pridnim in odgovornim delom. Naj gre pozdrav vsem našim prednikom, ki so sanjali, upali in delali za prihodnost, katero vi in mi sedaj uživamo.

Hvala vam, ki ste prevzeli največjo težo pri organizaciji in izpeljavi 56. Slovenskega dneva pod to streho.

Hvala vsem domovom, ki danes in skozi celo leto, z vašo prisotnostjo, sodelujete pri skupnih prireditvah in jih po svojih močeh bogatite. Posebna zahvala vsem skupinam, ki nam danes nastopate.

Poseben pozdrav skupini iz Rosaria, ki danes gostuje na našem slavlju. Hvaležni smo za vaš obisk.

Hvala predstavnikom domov in ostalih organizaciji, za celoletno sodelovanje pri Medorganizacijskem svetu.

Hvala odbornikom Zedinjene Slovenije za vztrajnost pri tistem in nesebičnem delu v prid cele skupnosti.

Hvala tudi članom Zedinjene Slovenije za podporo in zaupanje društvenemu odboru.

Privoščimo si in vsi skupaj preživimo ta dan v veselju in nazdravimo skupaj: še na mnoga leta.

56. SLOVENSKI DAN IN 55-LETNICA NAŠEGA DOMA

Iz davne preteklosti v svetlo prihodnost

Argentinska narava se počasi poslavlja od zime in prehaja v pomlad. Dnevi v septembru so kar muhasti: enkrat je zelo toplo, drugič vetrovno, tretjič deževno in zopet se shladi, saj se zima rada poslavlja na dolgo in široko. Druga nedelja v mesecu pa je bila v zgodnjih jutranjih urah kar hladna. Postopoma nam je sonce božalo lička, nas toplo objelo in grelo iz svoje kraljevine, kjer je vladala jasna svetlo modra barva. Praznovanje 56. Slovenskega dne skoraj ne bi moglo imeti boljšega „ozadja“.

Nedelja, 11. septembra je bil izbran datum. Argentinsko obarvan z učiteljskim dnevom ob obletnici smrti Dominga F. Sarmienta, svetovno pa ob spominu 10-letnice terorističnih napadov v New Yorku.

Polna sanhuška stolnica ob visokih obletnicah

Kje bomo pa praznovali? V San Justu, kjer obhajajo 55. obletnico Doma. Tam je treba po navadi zgodaj k maši! A letos je bila izjema. Za takšno slavlje so v stolni cerkvi dovolili, da Slovenci obhajamo sveto daritev ob 11.30 uri. Zato nas hladno jutro ni ustavilo, saj smo samo po radijskem sprejemniku slišali nizke temperature. Med tem pa doma zajtrkovali in brali časopise.

PODARI IN SPREJMI ODPUŠČANJE

Malo pred začetkom svete maše so se gostje in narodne

Zahvalili smo se nebeški Materi pred njenim oltarjem

noše zbrali v Našem domu in od tam skupaj prišli do cerkve, ki je že bila polna vernikov. Iz kora so se slišali prvi akordi in vrsta ministrantov se je približala k oltarju. Mašo je daroval delegat slovenskih dušnih pastirjev dr. Jure Rode ob somaševanju krajevnega župnika patra Alojzija Kukovice. Daritev, ki je sovpadala z nabirko „Más por menos“ za pomoč najbolj potrebnim, je vodila Nuška Draksler. Berili sta brala Franci Žnidar in Karel Groznik ter psalm Nadja Miklič.

Med pridigo je g. Rode povezal božjo besedo z obhajanjem obletnice. Evangelij je na 24. navadno nedeljo govoril o odpuščanju, ki naj bi zavladal v človeških odnosih na vseh področjih - posameznih in skupinskih. Vsak izmed nas ne živi zase, ampak živi za bližnjega iz ljubezni do Boga. Kolikokrat pa naj odpuščamo? Odpuščanje nima nobene meje. Povedal je tudi, da bo v sredo, 14. t. m. praznik povišanje svetega križa. Ta praznik nam pomaga razumeti to veliko skrivnost odpuščanja. To nas vodi do spoznanja, da je ljubezen

Člani folklornih skupin s slovenskim veleposlanikom ter predsednikom Našega doma in Zedinjene Slovenije

Zbor šole Franceta Balantiča nam je podaril dve pesmi

vedno združena z žrtvijo. Križ nam govori, da je na začetku vsega ljubezen in ta je potreben za pot do poveljanja.

Med mašo je ubrano prepeval Mešani pevski zbor San Justo pod taktirko prof. Andrejke Selan Vombergar in s tem dvigal svečanost praznovanj. Ob zaključku smo se obrnili proti oltarju naše nebeške matere Marije Pomagaj in se ji priporočili.

TU JE NAŠ DOM ...

Peš smo se napotili v Dom. Pri vhodu smo prejeli nalepko in program, ki ga je oblikovala Klara Draksler. Na naslovni strani se je bralo izbrano geslo: „Iz davne preteklosti v svetlo prihodnost“. Ta kratek stavek vabi na zgodovinski pregled, ki si ga je lahko naredil vsak izmed

Spoštljivo smo zapeli narodni himni

prisotnih na osebni in seveda na skupni ravni. Čas: ki ruši in zida, ki veže ali oddaljuje, iz katerega se učimo in na katerega načrtujemo in ustvarjamo z željo po „jasnejših novih dneh“.

Pogled se ozre proti dvorišču. Pred nami je velik široki

Belokrajnski ples v izvedbi skupine Maribor

oder okrašen z zelenjem in z rožami. Za njim je napis z obletnicama, ki jih Slovenci v Argentini praznujemo ravno ta dan. Dve risbi izstopata: na levi buenosaireski obelisk in na desni Bled. Vsako varujejo domoljubne barve. Dopolni-

ta sliko še grba društva Zedinjena Slovenija in Našega doma. Pred odrom je vrsta stolov, ki jih gosti počasi zasedajo. Na straneh so okrogle pognrjene mize. Tudi stojnice so. Ko vstopimo se obrnemo proti desni strani. Prikaže se v skoraj dvajsetih panojih Razstava Rafaelove družbe pod naslovom „Življenje Slovencev v povojnih begunskih taboriščih na Koroškem“.

... TU SEM DOMA

Lepa skupina narodnih noš se je postavila na oder. Povezovalka prof. Nevenka Godec Zupanc nam je izrekla dobrodošlico in nas povabila naj zapojemo slovensko ter

Nišja skupina Mladike in Venček narodnih

argentinsko himno. Nato je pozdravila vse navzoče, še posebno veleposlanika Tomaža Mencina in gospo ter sekretarko Matejo Lesar Markovič, predsednika krovne organizacije Zedinjene Slovenije Francija Žnidarja in gospo ter delegata slovenskih dušnih pastirjev dr. Jureta Rodeta.

Povezovalka je povabila predsednika Našega doma prof. Karla Groznika, da spregovori ob sanhuški obletnici. Med drugimi je dejal, da se „vsil trudimo, da naš drugi Dom zdravo utripa za nas in za naše otroke“. Naštel je dejavnosti, ki se vršijo v teh prostorih ter se zahvalil

Skupina Vesel slovenski duh iz Rosarija je tudi praznoval z nami

prednikom, ki so pred 55 let pričeli z gradnjo in uresničili ta Naš dom ter posredovali dragocen zaklad, ki nas danes zavezuje, da izpolnimo svojo dolžnost do naslednjih generacij.

Ob 90-letnici rojstva je bila akademija posvečena velikemu pesniku Francetu Balantiču, zavetniku naše osnovne šole. Na oder je stopil otroški zbor višjih razredov - z majčkami ob šolskem bisnemem jubileju - in pod vodstvom Marije Krajnik Štrubelj in Kristine Skvarča Šenk, nam živahno podaril Venček narodnih. Povezovalka je navedla kratek življenjepisa o pesniku „ognja in pepela“ in otroci so recitali dve njegovi pesnitvi: Zaman in Sen o vrnitvi. Vodila jih je Ivana Tekavec. Za zaključek tega dela pa je zbor z velikim veseljem premierno zapel Domu posvečeno pesem.

Prof. Nevenka je nas povabila v prostore glavne dvorane na kosilo. Hkrati pa nam omenila dve razstavi, ki so bile na ogled: o begunskih taboriščih (Rafaelova družba) in o Mešenem pevskem zboru ob 40-letnici.

KOSILO IN PRIZNANJA

Kar nestrpno smo čakali kosilo, ki so ga mladi strežniki prinašali k belo pognrjenimi mizami. Skrbno in vestno so ga pa pripravile gospe v kuhinji in možje

na žaru.

Po glavni jedi pa je odbor Našega doma podelil priznanja članom prvega odbora, ki je bil izvoljen 19. februarja 1956 in se tako zahvalil za njihovo pionirsko delo.

To so: predsednik, Ludvik Hren; podpredsednik Janez Janežič; tajnik, Ivan Oven; blagajnik, Vinko Goršič; gospodarja Matko Indihar in Ivan Zupanc; referentka za propagando, Anica Zupanc Zakrajšek. Odborniki: Feliks Oblak,

Ex corde je radostno zapel dve pesmi

Jože Groznik, Pavle Malovrh, Janez Teraš, Jože Cestnik, Ciril Tekavec, Marjan Grilj, Vida Bevčar, Jože Zakrajšek in Andrej Telič. Nadzorni odbor: Jože Levstik, Anton Oven in Nande Gorjup.

Osebnost, ali njihove družine, so se približali k odru, da so prejeli iz rok današnjega predsednika Karla Groznika in podpredsednika Stanka Jelena izrezan grb Doma (hvala Talleres Crovara).

A dan je imel skrito še eno presenečenje. Boter doma Ciril Oblak je pred kratkim slavil svojo 80-letnico. Njemu se je Dom tudi zahvalil in mu čestital. Kol'kor kapljic tol'ko let ... je urno napolnila dvorano, iz srca zapeta pesem.

56. SLOVENSKI DAN

Na dvorišču so se stojnice že odprle in prijateljski orkester je poskrbel za lepe melodije. Na desni strani so - Slovenski dom San Martin, društvo Slovenska Pristava in

Na Gorenjsko nas je peljala srednja skupina Mladike

Slomškovo dom - nudili obiskovalcem keramične izdelke s slovenskimi motivi ali dobrote iz kuhinjske peke. Na levi pa je društvo Zedinjena Slovenija imelo na razpolago slovenske knjige in zgoščenke, tako kot Zveza slovenskih mater in žena. Vsi so imeli lepo priložnost, da so se vpisali v nov slovenski telefonski imenik, ki je že v teku. „Parrilla“ pa se je proti večeru polnila s čevapčiči in drugimi dobrotami.

Z malo zamude se je pričel popoldanski kulturni program. Napovedovalka prof. Nevenka Godec Zupanc je povabila prof. Karla Groznika naj pozdravi ob 56. slovenskem dnevu. Omenil je, da moramo graditi v prid naslednjim generacijam, ki so prihodnost našega obstoja.

Nato je stopil pred mikrofon veleposlanik Tomaž Mencin. Dejal je, da so obletnice dokaz dela in, da se je v svojem šestmesečnem bivanju med nami udeležil že več takih slavij po raznih domovih. Poudaril je, da je naša medsebojna povezanost edinstvena, saj se cele generacije mladih in odraslih več kot petdeset let srečujejo s slovensko besedo, pesmijo in običaji. Prepričan je, da bo slovenska beseda še dolgo združevala starše in otroke ter

S pristavsko folklorno skupino smo krenili na Primorsko

krepi medgeneracijsko solidarnost. Zahvalil se je za prispevek slovenski kulturi in povabil naj se skupaj prizadevamo za bolj prijazne medsebojne odnose in sodelovanje. Zaključil je nagovor z besedami: „Naj živi močna in povezana slovenska skupnost na argentinskih tleh“.

Glavni govornik tega slavja je bil Franci Žnidar, čigar besede objavljamo na uvodnem mestu v tej številki tednika.

20-200

Kulturni program se je nanašal na 20. obletnico samostojne Slovenije. Bil je poln plesa, petja in ljudskega izročila. Sodelovale so folklorne skupine iz raznih domov ter mešani pevski zbori. Prehodili smo mnogo pokrajin in na vsaki postaji odkrivali ljudske običaje in navade. Argentinsko dvestoletnico - saj naslov kulturnega dela se je glasil „Od Triglava do Aconcagua“ - pa smo slavili s petjem in folkloro.

Prvi so stopili na oder plesalci folklorne skupine Maribor (vodi Ani Resnik). Neposredno so nas popeljali v obmejno pokrajino z belokranjskim plesom. Plesi v kolu so na Slovenskem znani le tu; ob pesmi so ga z veseljem zaplesali.

Ples je sreča in veselje na obrazih skupine iz Rosaria

Z venčkom narodnih je prva skupina Mladike (vodita Mirjam Mehle Javoršek in Tatjana Groznik) pokazala folklorni ples in veselje pri nastopu; čvrsto so korakali, si spretno si podajali roke in šli sem ter tja pod mostičkom.

Tretji na vrsti so bili člani skupine Veseli slovenski duh iz Rosaria (vodi Leandro Barba). Očarali so nas s plesom iz Goričke, najbolj severovzhodne dežele Slovenije, in poskrbeli za glasbo v živo.

Po tolikem plesu pa smo prešli k petju. Ex corde, pevski zbor Slomškovega doma, je bil že na stopnišču. Ob znaku

Zavrtili smo se po prekmurskem plesnem izročilu

pevovodkinje Marte Selan Brula so radostno zapeli „Rdeča roža“ (na kitarah so jih spremljali Dejko Lenarčič, Dani Vasle in Pavel Oblak) in „Doña Ubenza“, glasba andskega izvora, ki predstavlja priljubljenost in navezanost zemlje.

Plesišče se je napolnilo z drugo skupino Mladike. Navdušeno in sproščeno je predstavila gorenjski ples.

Nato se je predstavila folklorna skupina Pristava (vodi Marcelo Carte). Zdaj smo se napotili v zahodni del Slovenije s primorskim plesom, ki je postopoma postajal bolj in bolj živahen.

Ponovno je zaplesala skupina iz Rosaria. Tokrat z „osemco“. Pokazali so nam prvi slavnostni ples na svatbi, ko se „blagoslovi“ plesišče.

Skozi del strehe smo lahko videli, jasno nebo. Svetlo modro ozadje, na začetku programa, se je že stegnilo. Noč je zavladala, a praznovanja še ni bilo konca. Na programu, je manjkalo kar nekaj točk.

S Slovenskim pevskim zborom San Martin smo se vrnili k Srebrni reki.

Zborovodkinja prof. Lučka Marinček Kastelic izbrala, kot prvo pesem „Milonga sentimental“, argentinski glasbeni žanr, in kot drugo pa „Virgen de la Carrodilla“, ki je zavetnica argentinskih vinogradov. Pevci so skladbi odlično zapeli in z njihovim glasom prebudili v nas prijetne občutke.

Tretja skupina Mladike je predstavila ples pokrajine ob Muri. Med prekmurskim plesom so fantje „tkali“ z robci in tekmovali med seboj.

Moški del sanhuškega zbora je zapel vinogradu

Deseti po vrsti so nastopili člani RASTi XL z gorenjskim plesom, ki so ga pripravili ob obisku slovenske dežele in ga predstavili drugič v Argentini.

Nato je ženski del Mešanega pevskega zbora San Justo zapel „La nochera“ (kitari: Damjan Marinčič in Marjan Vombergar) ter moški zbor „Mi viña de Chapanay“ (kitari: Ingrid Kopač Selan in Anči Puntar). To skladbo so kar dvakrat začeli, saj se je v San Justu - in ne samo v Domu - za hip pretrgala luč. Pevovodkinja sanhuškega zbora je prof. Andrejka Selan Vombergar.

In kot smo rekli, smo se Argentini poklonili tudi s

Nastopili so tudi člani RASTi XL s slovenskim in argentinskim plesom

plesom. To pot je RAST XL zaplesala malambo; tako, kot so ga v Sloveniji. Očarljivo. Za zadnjo sliko je poskrbela celotna RAST, in s slovensko in argentinsko zastavo zaključila dvourni kulturni del. V njem smo videli šege in navade, ki iz davne preteklosti živijo v sedanjem plesnem izročilu, z upanjem, da bodo današnji plesalci in njihovi potomci, v prihodnost še gojili in ljubili to, kar je slovenskega.

Vsi nastopajoči so se postavili na oder. Predsednica Slovenskega društva Triglav Rosario, Graciela Kastelic je še izročila predsedniku Našega doma spominsko plaketo ob visoki 55-letnici.

Sledile so čestitke in zahvale. Scenski prostor je pripravil Tone Oblak s pomočjo Claudia Selana in drugih sodelavcev. Za luči in zvok sta poskrbela Erik Oblak in Luka Štrubelj ter sodelavci.

Vsi prisotni smo „iz polnega srca“ zapeli našo izseljenško himno *Slovenija v svetu*.

Orkester je hitro postavil instrumente in pričel z glasbo. Možje so poskrbeli in postavili mize. Praznično vzdušje je nadaljevalo med prijateljskim klepetom in plesom, v jasni hladni noči.

Marta

Sanmartinski zbor se je poklonil Argentini

RAST XL

Potovanje v Slovenijo

Naše potovanje se je pričelo, ko smo se 28. junija zbrali na buenosaireškem letališču. Vsi smo bili zelo veseli in nestrpnost smo čakali trenutek, ko bomo stopili na letalo in se odpeljali v Slovenijo.

Preden smo odšli, smo se zbrali v kapeli ter se priporočili Bogu za srečno potovanje. Gospod Franci Cukjati nas je poslovlil v imenu profesorjev Srednješolskega tečaja. Poslovlili smo se tudi od staršev in odšli. Med potjo smo se tudi pogovarjali in se zabavali. Kar na enkrat smo se vstavili v Braziliji. Tam smo se zamudili približno tri ure, zato pa smo tudi bili prikrajšani v Rimu. Prispeli smo v Rim in se takoj odpravili v Slovenik, kjer smo pustili prtljago. V Sloveniku smo tudi prenočili. V Rimu smo obiskali razne znamenitosti: Trevijev vodomet, Kolisej, Palatino, Arco de Constantino. Rim se nam je zdel poseben in zanimiv kraj, poln zgodovine.

Naslednji dan smo pa obiskali Vatikan. Bazilika svetega Petra se nam je zdela mogočna, tako kot tudi Vatikanski muzej in Sikstinska kapela. Tisti večer smo se pa z avtobusom odpravili v Slovenijo. Drugo jutro se pred nami prikaže čudovita dežela s krasnimi zelenimi barvami. Prispeli smo v Dijaški dom Poljane. Še isti dan smo imeli nastop v Ljubljani ob prazniku 20-letnice osamosvojitve Slovenije. Ob tej priložnosti smo se prvič srečali s sorodniki, ki so nas prišli pogledat.

Naslednje dni smo si ogledali Trst in Gorico, se kopali v Miramaru, se udeležili Festivala slovenske narodno-zabavne glasbe in tam tudi nastopili. V nedeljo smo obiskali Šmarjete toplice in nastopili v Taboru za Slovence po svetu.

V ponedeljek se je pa pričela Mladinska poletna šola slovenskega jezika. Opravili smo vajo in na podlagi te so nam določili skupine za učenje. Šola se mi je zdela zelo zanimiva. Veliko smo se naučili, še posebno mnogo novih besed ter razložili so nam kako pravilno uporabljati zaimke. Všeč mi je tudi bilo zato, ker smo spoznali mlade iz drugih držav.

S šolo smo tudi obiskali zanimive kraje kakor Škofjo Loko, Idrijo, tehnični muzej Bistra, imeli predavanja o podnebnih spremembah in o kratki zgodbi, gledali neko

smo se pa odpravili na Triglav. Prvi dan smo prišli do Kredarice, drugi pa do vrh Triglava. Veseli smo bili, ker smo prišli do Aljaževega stolpa.

Naslednji dan smo se nekateri odpravili do Ljubelja - meja med Avstrijo in Slovenijo, tam kjer so nekateri od naših starih staršev bežali. Tisti teden smo stanovali v Oazi miru.

Prišli so nas iskati sorodniki in tako smo se za par dni poslovili. Sorodniki in prijatelji so bili z nami zelo gostoljubni in zelo so bili veseli našega obiska.

Ko smo se zopet srečali smo obiskali še Postojnsko jamo, Koper, Ognjišče in Portorož. Zvečer smo se tudi poslovili od Ljubljane. V Sloveniji smo bili še en dan in si ogledali Notranjsko: Križno jamo in Loško dolino. Tisti dan smo se tudi peljali s kočijami. Bil je zelo zabavno! Blizu grada Snežnika smo imeli naš zadnji nastop.

Tisti večer smo pospravili kovčke in že ob 4. zjutraj se napotili proti Italiji. Obiskali smo še Verono, Lago di Garda in Sismione, ter se nato napotili proti Milanu, kjer nas je čakalo letalo in nas odpeljalo do Rima in pozneje iz Rima v Buenos Aires.

To potovanje je bilo enkratno in ga ne bomo nikoli pozabili. Slovenija nam je bila zelo všeč in bo vedno ostala v naših srcih. Vedno bomo hvaležni vsem, ki so nam omogočili to potovanje.

Uršula Urbančič
RAST XL

NOGOMET

Izven kvalifikacij

Slovenska nogometna reprezentanca je na predzadnji kvalifikacijski tekmi za nastop na evropskem prvenstvu prihodnje leto v Ukrajini in na Poljskem v Firencah izgubila z Italijo z 0:1. Edini gol na tekmi je v 85. minuti dosegel Giampaolo Pazzini.

Prvi polčas je pokazal, da kljub občasnemu ravnotežju na igrišču Italijani premorejo toliko kakovosti, da znajo zelo hitro priti do priložnosti, malce nezbrano pri zaključnih streljih pa je gostom še dajalo upanje za preblisk v drugem delu.

Selektor Kek je po slabi igri proti Estoncem napovedal spremembe v ekipi. Ob nujni - kaznovanega prvega vratarja Samirja Handanoviča je zamenjal njegov bratranec Jasmin Handanovič - in pričakovani vrtniv Marka Šulerja v osrčje obrambe je slovenski selektor Italijane poskusil presenetiti s petimi vezisti in enim napadalcem.

Premoč na sredini igrišča so skušali ustvariti Aleksandar Radosavljevič, Robert Koren, Dare Vrščič, Valter Birsa in Andraž Kirm, Milivoje Novakovič pa je v napadu upal na čim več njihovih žog. Na začetku se ni uresničilo ne eno ne drugo. Italijani so takoj pritisnili in imeli v prvih dveh minutah dve zrelji priložnosti.

Po nekaj minutah so se Slovenci le trdeje in pravičneje postavili in umirili

italijanski nalet.

Kljub temu so imeli nevarnejši gostitelji v 18. minuti novo priložnost prek Rossija, prvi strel pa so Slovenci sprožili v 20. minuti, ko je Dare Vrščič v dobrih 20 metrov meril v Gianluigija Buffona. Toda to ni prebudilo slovenske vrste, temveč je bila italijanska tista, ki je vodila tekmo in si pripravljala priložnosti.

V drugem polčasu, uvod v tega ni navdušil ne enih ne drugih navijačev, je Kek najprej poskusil z menjavo Birse za Josipa Iličiča, Cesare Prandelli pa z menjavo Cassana za Giampaola Pazzinija. V 68. minuti so imeli Italijani v pol minute kar tri priložnosti, a Slovenci, še naprej brez prave priložnosti, so s precej sreče mrežo ohranili nedotaknjeno.

Tudi naslednji menjavi sta selektorja opravila sočasno, Kek je v igro poslal Nejca Pečnika namesto Vrščiča, Prandelli pa Maria Balotellija (ob koncu je le malo zgrešil slovenska vrata) namesto Montoliva. Takoj zatem so imeli Kekovi nogometiški dve polpriložnosti, Claudio Marchisio pa je na drugi strani od daleč za malo zgrešil cilj. Zato pa je bil v 85. minuti iz bližine natančnejši Pazzini in Italijanom zagotovil prvo mesto v skupini, jih popeljal na EP, Slovenijo pa praktično poslovlil od njega. Matematika sicer še „igra“, realnost pa ne več.

G. JOŽE
RAZMIŠLJA

Človek se vedno uči

Vsi smo učitelji in vsi smo učenci. Učimo se drug od drugega in se medsebojno posnemamo.

Vsi dajemo zglede, dobre ali slabe. Na drugih vidimo in vemo, kaj smemo in kaj ne. Okolje nam je kakor vest, ki nam pokaže in pove, daj je prav in kaj je napačno. Tako se vedno učimo in tako se ostali učijo od nas.

Verjetno je to najboljša šola, ki gradi na izkušnjah ljudi. Tako učimo sami sebe in druge. Čuvamo se pred napakami drugih, ki jih ne posnemamo in se skušamo varovati, da drugim ne delamo škode.

Od medsebojnega učenja imamo vsi koristi. Vse življenje je kakor šolska klop, ki je za vse čase in za vse starosti. Od drugih se učimo in naši dobri zgledi morejo njim mnogo nuditi.

Za vse to nam je potrebno veliko dobre volje in priznanja, da noben ne ve vsega.

Tako kot nam stvari govore o Bogu, o Njegovi lepoti in popolnosti, enako nam ljudje povedo, kakšni naj bomo in kaj naj opustimo, da bomo res ljudje, sebi v dobro in vsem v korist.

To je stalna šola. vsi za vse in vsem v dobro. Tako smo si v pomoč, stari mladim in obratno. Tako se vsi in stalno učimo, druge in sami sebe.

Tako glejmo na sebe in na druge. Lahko se bomo veliko naučili. Vsem skušajmo biti vedno v korist. Nikdar v škodo, ne telesno in ne v duhovno. Več, ko se bomo od drugih naučili dobrega, toliko več bomo tudi njim storili. Oni naj pomagajo nam, mi pa njim.

Vsi se učimo ljubiti, če smo ljubljani. Ta zgled nam je dan že v družini in se potem nadaljuje v šoli, v družbi in v skupnosti. Le nas imajo radi oni, jih imamo radi tudi mi. Ne zahtevajo pa naj od nas tega, česar nam oni ne dajejo.

Učimo se potrpežljivosti. Z drugimi potrpeti. Oni z nami in mi z njimi. Pomislimo, koliko in kolikokrat Bog z nami potrpi. Je potrpežljiv in nas ima rad. Ve, da smo reveži. Od Njega se učimo potrpeti z nami samimi in z drugimi. Oni pa naj nas posnemajo.

Tako se vsi, vedno in povsod učimo, ne glede na starostno dobo.

SLOVENCİ IN ŠPORT

KOŠARKARSKO EVROPSKO PRVENSTVO

Košarkarji Slovenije so 37. evropsko prvenstvo (EP) v Litvi končali na sedmem mestu. V zadnji tekmi so premagali Srbijo z 72:68. S sedmim mestom so izenačili tretjo najvišjo uvrstitev v zgodovini slovenske košarke na EP. Višje so bili slovenski fantje le pred dvema letoma na Poljskem, ko so igrali v polfinalu, ter 2005 v Beogradu (6.), sedmo mesto pa so osvojili tudi v Španiji 2007. Zmaga proti Srbiji v zadnjem nastopu je hkrati edini uspeh izbranec Božidarja Maljkoviča na tem prvenstvu proti višjerangiranim reprezentancam na lestvici Fiba. Izkupiček Slovenije je šest zmag (Bolgarija, Ukrajina, Gruzija, Belgija, Finska, Srbija) ter pet porazov (Rusija, Grčija, Makedonija, Španija, Litva). — Z Zmagom Španija nadaljuje s prvim mestom, potem ko je porazila Francijo.

EVROPSKO PRVENSTVO V ODBOJKI

Slovenski odbojkarji se z evropskega prvenstva vračajo po dodatni tekmi za uvrstitev v četrtfinale evropskega prvenstva. V njej so po ogorčenem boju, po petih nizih, izgubili proti Finski, čeprav so pokazali solidno, predvsem pa borbeno predstavo. A vseeno se niso mogli izogniti nihanju, v določenih trenutkih so storili preveč napak, kar so izkušenejši in zaenkrat v svetu odbojke še uglednejši tekmeči znali izkoristiti. — Prvo mesto so si priborili srbski odbojkarji, ki so premagali reprezentanco Italije.

ZAVEC: ŠELE PRIHODNJE LETO

Slovenski javnosti se je v Ljubljani predstavil boksar Dejan Zavec, ki je po skoraj 21 mesecih izgubil naslov svetovnega prvaka v velterski kategoriji po verziji IBF. Med drugim je razkril, da bo v ring vnovič stopil v začetku prihodnjega leta, najverjetneje v februarja ali marca. Zavec se je spomnil poraza z Američanom Andrejem Bertom v Biloxiju, ki ga je moral zaradi poškodbe očesa predati po peti rundi, čeprav je pred tem pokazal dober boks. Kljub porazu pa ni izgubil dobre volje in smisla za humor, obenem pa dodal, da se je iz poraza veliko naučil, zavrnil vse namige, da ga je nasprotnik poškodoval namenoma in dodal da bi bilo lahko tudi obratno, zato tega nima smisla pogrevati.

predstavo. Tekmovali smo tudi v odbojki in nogometu, igrali skupne igre ter se kopali. Poleg šolskih izletov smo tudi imeli zasebne izlete. Obiskali smo nadškofa A. Stresa, si ogledali Ptuj, Maribor, Koroško, kjer smo se tudi srečali s Slovenci, ki tam živijo. Nastopili smo tudi v Šentjoštu, obiskali založbo Družina, Brezje in Bled, kjer smo se s čolni odpravili do otoka in nazaj plavali do obale. Lepi so tudi bili sprehodi po Ljubljani podnevi in ponoči. Udeležili smo se še gasilske veselice, kjer smo se kar naplesali.

Gospod Ivan Korošec nas je pospremil v Teharje in

nam razložil, kaj vse so tam on in naši stari starši morali prestati. Obiskali smo Kočevski Rog. Zelo pretresljivo in žalostno je bilo misliti, kako so trpeli domobranci.

Priti na Triglav ni bilo tako enostavno. Zato smo se pa že prej začeli sprehajati po hribih in hodili do Šmarne gore in Velike planine, kjer nas je tudi doletela toča. 20. julija

NOVICE IZ SLOVENIJE

GOSPODARSKA RAST IN REVŠČINA

Slovenija bo letos po izračunih Urada RS za makroekonomske analize in razvoj zabeležila gospodarsko rast v podobni višini kot lani, torej okoli 1,5 odstotka. Rast bo še naprej spodbujal predvsem izvoz, medtem ko bodo domači dejavniki rasti skromnejši.

Stopnja tveganja revščine je lani znašala 12,7 odstotka, kar je za 1,4 odstotne točke več kot leto prej, kažejo začasni podatki državnega statističnega urada. Mesečni prag tveganja revščine za enočlansko gospodinjstvo se je znižal s 593 evrov na 587 evrov, so navedli na uradu. Navedena stopnja tveganja revščine pomeni, da je v Sloveniji lani pod pragom tveganja revščine živelo 12,7 odstotka ali približno 254.000 ljudi. Prag tveganja revščine se je prvič nekoliko znižal. Izračun temelji na dohodkih, prejetih v letu 2009.

STARI-NOVI KINO

Ljubljanski kino Komuna je po treh letih znova odprl vrata. S ponovnim odprtjem dvorane želijo v Koloseju, ki bo upravljal Komuno, projekcije filmov ponuditi tudi tistim, ki raje zaidejo v kino v mestnem jedru. Dvorana s 378 sedeži je po novem namenjena vsem, ki cenijo neodvisne filme, ki so si jih v preteklosti lahko ogledali v Kinoklubu Vič, ponujala pa bo tudi filme najnovejše hollywoodske produkcije.

DELEŽ STAREJŠIH PREBIVALCEV

Spremembe demografskih trendov uvrščajo Slovenijo med države z največjim deležem starejših prebivalcev. Vendar je s pravim pristopom in oblikami zdravljenja možno obvladovati stroške v zdravstvu in državljanom hkrati zagotoviti kakovostno oskrbo, je na konferenci na Brdu pri Kranju poudaril minister za zdravje Dorjan Marušič.

JESENSKI ROK MATURE

Splošno maturo je v jesenskem roku opravljalo 1.855 kandidatov, uspešno pa jo je opravilo 758 kandidatov oz. 40,86 odstotka, so sporočili iz Državnega izpitnega centra. Od 561 kandidatov, ki so uspešno končali četrti letnik gimnazije in prvič pristopili k maturi, jih je 211 oz. 37,61 odstotka uspešno opravilo vse izpite, neuspešnih je bilo 350 kandidatov. Splošno maturo je znova v celoti opravljalo 263 kandidatov, od teh je bilo uspešnih 16 oz. 6,08 odstotka.

PO SVETU

GRŠKE FINANCE

Grčija mora narediti več za znižanje javnofinančnega primanjkljaja, je v ponedeljek opozoril Mednarodni denarni sklad. Trojka predstavnikov Evropske komisije, Evropske centralne banke, Mednarodnega denarnega sklada in Aten je izpeljala tudi telekonferenco o finančnem stanju, načrtih in usodi Grčije. Takoj po konferenci je zasedala grška ministrska ekipa, ki naj bi se odločila o konkretnih proračunskih ukrepih. Ta teden bi lahko bil ključen, ko gre za vprašanje, ali se bo Grčija izognila bankrotu ali ne. Grški finančni minister je medtem obljubil, da se bodo Atene držale načrta in bodo leta 2012 zabeležile primarni proračunski presežek.

BERLINSKE VOLITVE

Na nedeljskih volitvah v zvezni deželi Berlin so si socialdemokrati kljub manjši izgubi glasov zagotovili že tretji mandat. Tako tudi berlinski župan Klaus Wowereit. Popoln polom so doživeli liberalci, izjemne dosežek pa piratska stranka. Slednja se je prvič uvrstila v enega od nemških deželnih parlamentov. Namesto leve stranke, ki je z 11,7 odstotka nekaj izgubila, lahko socialdemokrati vlado sestavijo z zelenimi, ki imajo 17,6 odstotka glasov. Konservativci Angele Merkel so zbrali dobrih 23 odstotkov glasov in tako izid iz preteklih volitev izboljšali.

ENERGETSKA POLITIKA

S pozivi vladi, naj se odpove jedrski energiji, je v središču Tokia demonstriralo več deset tisoč ljudi. Eden od aktivistov je dejal, da je po nesreči v Fukušimi postalo jasno, da je vlada prikrila nekatera dejstva in da ne ščiti svojih državljanov. Nedavna javnomnenjska raziskava je pokazala, da odpoved jedrske energiji podpira približno 70 odstotkov Japoncev. Novi premier Jošihiko Noda je kmalu po prevzemu položaja 30. avgusta obljubil novo energetsko politiko do leta 2012 in se zavzel za zmanjšanje odvisnosti od jedrske energije, ki pa je kljub nesreči v Fukušimi ne namerava opustiti.

PRORAČUNSKI NAČRTI

Ameriški predsednik Barack Obama je predstavil načrt za zmanjšanje proračunskega primanjkljaja v prihodnjih 10 letih za tri bilijone dolarjev. Večji de bi ga zmanjšali z višjimi davki za bogatejše in za velike korporacije. Približno polovico prihrankov naj bi tako zagotovili z višjimi davki za tiste Američane, ki zaslužijo več kot milijon dolarjev na leto. Obama je pozval tudi k nujnim ukrepom za zmanjševanje

PISALI SMO PRED 50 LETI

BLAGOSLOVITEV SLOMŠKOVEGA DOMA V RAMOS MEJÍ

Slovenci v Argentini so imeli v nedeljo, 17. septembra, pomembno slavo. V mestu Ramos Mejía so z velikimi slovesnostmi blagoslovili in odprli nov slovenski dom v Argentini - Slomškov dom. Z njim smo Slovenci na področju Velikega Buenos Airesa dobili že šesti narodni dom, ki bo odslej poleg slovenskih domov v San Justu, Carapachayu, San Martinu, Slovenski vasi v Lanusu in pristave v Moronu žarišče slovenskega življenja, kulturnega ter prosvetnega dela slovenskih rojakov v Ramos Mejí. Poleg domov na področju Vel. Buenos Airesa si postavljajo skupno slovensko ognjišče, tudi rojaki v Miramaru in Mendoza.

Akcija za postavitve lastnega slovenskega doma v Ramos Mejii sega v leto 1959, ko se je takratni šolski odbor odločil za nakup zemljišča v ulici Castelli števil. 20. ...

Ob desetih je pristopil k oltarju direktor g. Anton Orehar. Najprej je blagoslovil križ in podobo Brezjanske Matere božje za Slomškov dom, zatem je pa v spremstvu predsednika Društva Slomškov dom Janeza Brule, botre ge. Lucije Potočnik in botra Hermana Zupana st. ter skupine fantov in deklet v narodnih nošah odšel v Slomškov dom. Botra sta prerezala slovenski trak, nakar je g. direktor Orehar blagoslovil vse notranje prostore. ... Med mašo je lepo prepeval Slovenski pevski zbor iz Ramos Mejie pod vodstvom pevovodje Gabriela Čamernika. ...

SLOVENC V ARGENTINI

OSEBNE NOVICE

V družini Franceta Adamiča in njegove žene Marije roj. Močnik v Slovenski vasi v Lanusu, se je rodila hčerka. V družini g. Stankota Guzelja in njegove žene Albine roj. Jesenovec pa so dobili fantka. Čestitamo!

UKRAJINSKI VEČER PRI SLOV. KULT. AKCIJI

Ob priliki stoletnice smrti največjega ukrajinskega pesnika Tarasa Ševčenka je SKA priredila 16. sept. ukrajinski večer v ciklu svojih slovenskih večerov. Za ukrajinski večer je bila zdaj najlepša priložnost, kajti to leto so oni proglasili za Ševčenkovo leto, ki se ga je spomnila tudi UNESCO. ...

VSAK TEDEN ENA ROŽ, PODJUNA, ZILA

Rož, Podjuna, Zila,
venec treh dolin,
moja domovina,
narod moj trpin.

Ti družica moja,
dom moj in moj rod!
Ko bom truden boja,
bodi mi še grob.

Rož, Podjuna, Zila,
nagelj rožmarin!
V sveti zemlji sniva
tvoj slovenski sin.

Svobodna Slovenija, 21. septembra 1961 - št. 38

javne porabe. Ob tem napoveduje veto na vsak zakon, ki bo krčil obseg pravic iz zdravstvenega varstva starejših brez odrekanja najbogatejših.

PO VOLITVAH

V Latviji so se začela koalicijska pogajanja po predčasni parlamentarni volitvah. Na njih je slavila proruska stranka Harmonija centra, ki je prejela približno 30 odstotkov glasov, a nima potrebne večine za vladanje. Analitiki napovedujejo, da bo ta stranka na koncu ostala zunaj koalicije.

RESUMEN DE ESTA EDICION

EL DESTINO DEL GOBIERNO

Eslovenia es un Estado con un sistema parlamentario de gobierno. El partido mayoritario, o una coalición de partidos, forma el gobierno y puede mantenerse en el poder los cuatro años que dura el mandato, mientras tenga apoyo parlamentario. Como veníamos informando, varios partidos del gobierno abandonaron la coalición, al igual que algunos diputados abandonaron sus partidos lo cual provocó que el gobierno se convirtiera en minoritario. La fecha clave fue este martes 20 de septiembre. El premier Borut Pahor propuso cinco ministros nuevos para ser aprobados, y enlazó su suerte a un voto de confianza. Según la constitución eslovena, si el parlamento no le otorga ese voto, el gobierno cae y hay que buscar un nuevo premier o, en caso de no poder formar otro gobierno, llamar a elecciones anticipadas. El parlamento votó en contra del premier Pahor, por lo cual se abre una etapa de búsquedas de un nuevo gobierno, con futuro todavía incierto. La iniciativa la tiene el presidente de la República Danilo Türk. (Pág. 1)

DESPERTEMOS A ESLOVENIA

Bajo este título, el primer alcalde de Ljubljana en la Eslovenia independiente, creo una iniciativa civil que busca despertar en los cristianos eslovenos la participación activa en la vida pública. La misma convocó a una Asamblea eslovena de los cristianos, el sábado 17 de septiembre en Otočec. En el programa hubo dos conferencias de media hora y otras nueve más cortas. En una de las principales, el Dr. Žiga Turk disertó sobre el hito que marca el cambio hacia la Edad actual; el comienzo del fin del dominio Occidental cristiano y la creciente percepción de tratar de eliminar la religión (por no mencionar el cristianismo) de los Preámbulos, de borrar los símbolos religiosos de la vida pública, etc. Esto es posible cambiarlo ejerciendo el derecho ciudadano de votación. Los cristianos tienen que ser más exigentes en el campo político, afirmó. En la segunda parte, cada exposición fue interesante por sí misma. Los temas abordados fueron sobre el rol de los actores sociales y la proyección hacia un futuro para los jóvenes. (Pág. 2)

UNA GRAN FIESTA ESLOVENA

El domingo 11 de septiembre se celebró el 55º aniversario del Centro esloveno de San Justo, conjuntamente con el 56 Día Esloveno. La festividad comenzó con la santa misa, ofrecida por el delegado pastoral Dr. Jure Rode. Prosiguió en el Centro con canciones y poesías, de la mano de los alumnos de los cursos superiores de Balantičeva šola, cuyo patrono cumpliría 90 años. El presidente de Naš dom, Prof. Karel Groznik invitó a seguir trabajando para que "nuestro segundo hogar siga latiendo a un ritmo saludable para nosotros y nuestros hijos". Durante el almuerzo, el Centro entregó un reconocimiento a cada uno de los integrantes de la primera comisión. La celebración del Día esloveno continuó en el patio. Esta vez se presentaron los grupos folclóricos de Carapachay, Castelar, Rosario y San Justo y los coros mixtos de Ramos Mejía, San Martín y San Justo. Con bailes y canto unimos los festejos por los 20 años de Eslovenia y los ya más de 200 años de la Argentina. El embajador Tomaž Mencin se dirigió a los presentes y destacó la interconexión generacional que existe en nuestra colectividad, donde adultos y jóvenes trabajan conjuntamente hace más de cincuenta años por la lengua eslovena, su música y sus tradiciones. Las palabras centrales estuvieron a cargo del presidente de la Asociación Eslovenia Unida, Franci Žnidar. (Págs. 4 y 5)

VOLEY SUB 18

Este año, el equipo femenino sub 18 de vóley de Naš dom participó por cuarta vez en el torneo "Buenos Aires - La provincia" y logró uno de los objetivos: el primer puesto en La Matanza. El otro fue, el primer puesto en la región y con eso la posibilidad de disputar el torneo Provincia de Buenos Aires en Mar del Plata del 1º al 7 de octubre. Las doce integrantes del equipo están muy contentas del logro y le agradecen al entrenador Prof. Jure Urbančič por la preparación. (Pág. 3)

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE / Director: Antonio Mizerit / Proprietario: Asociación Civil Eslovenia Unida / Presidente: Franci Žnidar / Redacción y Administración: RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA Tel.: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: esloveniau@sinctis.com.ar in esloveniau@gmail.com Za Društvo ZS: Franci Žnidar / Urednik: Tone Mizerit

Sodelovali so še: Tine Debeljak (slovenska politika), Gregor Batagelj (dopisnik v Sloveniji), Marta Petelin, Jože Horn, Franci Žnidar, Andrej Žnidar, Mikaela Puntar, Marko Vombergar in Uršula Urbančič. Mediji: STA, Radio Ognjišče, Družina.

Naročnina Svobodne Slovenije: Za Argentino, \$ 350.-; pri pošiljanju po pošti: sivi papir, \$ 455.-; beli papir, \$ 560.-; Bariloche, \$ 410.-; obmejne države Argentine, 175.- US dol.; ostale države Amerike 190.- US dol.; ostale države po svetu, 200.- US dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 135.- US dol. za vse države. Svobodna Slovenija izhaja s podporo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu RS.

Čeke: V Argentini na ime „Asociación Civil Eslovenia Unida“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebnne) na ime „Antonio Mizerit“.

Oblikovanje in tisk: TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L. / California 2750-C1289ABJ Buenos Aires-Argentina / Tel.: (54-11) 4301-5040 / E-mail: info@vilko.com.ar

MALI OGLASI

TURIZEM
TURISMO BLED
 EVT Leg. 12618
 Dis. 2089
 de Lucia Bogataj
 H. Yrigoyen 2682 L. 5-San Justo
 Tel. 4441-1264 / 1265

ZDRAVNIKI
Dr. Klavdija V. Bavce-Nevrolog, Nevropsihiater. Konzultorij v Ramos Mejiji, Tabladi in Belgrano. Ordinira ob ponedeljkih in torkih od 13. do 19. ure. Ob sobotah od 9. do 14. ure. Prijave na telefon: 4652-7967. Nujno pa na 15-6942-7574.

ZOBOZDRAVNIKI
Dr. Damijana Sparhakl-Zobozdravnica-Splošna odontologija-Belgrano 123, 6. nadst. "4"-Ramos Mejía-Tel.: 4464-0474

ADVOKATI
DOBOVŠEK & asociados-odvetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdobovsek@hotmail.com

Dr. Marjana Poznič-Odvetnica-Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavalle 1290, pis. 402-Tel. 4382-1148-15-4088-5844-mariana.poznic@gmail.com

Matjaž Ravnik - odvetnik. Civil., delav., trg. tožbe; pogod., neprem. razpr.; dedišč., zapušč.

Bs. As.: Viamonte 1337 2ºD; 4372-6362; Tor/čet 15. do 19.
 S. Justo: Perú 2650; 3969-6500; Pond/sred/pet 15. do 19.

mravnik@telecentro.com.ar

Dra. Ana C. Farreras de Kočar-Sucesiones-Contratos-Familia-Comercial-Laboral-Civil-Jubilaciones-Pensiones. Martes y jueves de 15 a 18 hs. Belgrano 181 - 6º B (1704) Ramos Mejía. Tel.: 4469-2318 Cel.: 15-6447-9683

e-mail: farrerasanac_tel@yahoo.com.ar

DAROVALI SO

V dobrodelni sklad ZSMŽ odsek San Martin sta darovala: ga. Saša Hartman Golob 100.- pesov, namesto cvetja na grob ge. Tini Golob; in NN 100.- pesov v zahvalo ob obletnici poroke. **Bog plačaj!**

V tiskovni sklad Svobodne Slovenije je Marija Rozman (Berazategui) darovala 200.- pesov. **Bog povrni!**

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI 21. september 2011

1 EVRO	1,37 US dolar
1 EVRO	1,36 KAD dolar
1 EVRO	5,90 ARG peso

OSEBNE NOVICE

Krst

V soboto, 13. avgusta je bila v cerkvi Nuestra Señora De Los Lagos v Villa La Angostura (Neuquén) krščena **Emma Grohar**, hčerka Tomaža Groharja in Romine Gil. Botra sta bila Eugenia Fernández in Marijan Grohar. Krstitelj je bil g. župnik Igor Grohar. **Srečni družini iskreno čestitamo!**

Smrt

V Kanadi je umrl **Jože Kastelic** in v Ramos Mejiji **Janko Žnidaršič** (78). **Naj počivata v miru!**

PORAVNAJTE NAROČNINO!

DRUŠTVO UPOKOJENCEV PRAZNUJE 15 LET

KOSILO ZA UPOKOJENCE IN PRIJATELJE v Našem domu - San Justo

25. septembra ob 12.30 uri

Prijave pri Mici: 4441-5528 ali Pavli: 4658-6157

Vsi prav lepo vabljeni!

Mladina Našega Doma vabi na

9. oktobra

50. MLADINSKI DAN

8.10: sv. maša
 9.30: začetek tekmovanj
 13.00: kosilo
 19.00: kulturni program
 Nato prosta zabava in ples.

Hipolito Yrigoyen 2756, Naš Dom, San Justo

„Jaz sem vstajenje in življenje, kdor Vame veruje, bo živel, tudi če umrje.“ (Jn. 10, 25)

Vsem prijateljem in znancem z žalostjo sporočamo, da je 1. septembra, v Tabladi, v 85. letu starosti zaspal v Gospodu, naš dragi oče, ded, praded, brat, stric, gospod

Oskar Pregelj

Zahvaljujemo se vsem, ki so se udeležili zadnjega slovesa, mašniku Franciju Cukjatiju za pogrebno mašo in obred na pokopališču, in delegatu dr. Juriju Rodetu za molitve ob krsti.

Priporočamo ga v molitev za pokoj njegove duše in v blag spomin.

Žalujoci:

hčerke: **Marija** in mož **Eduardo Lucas**, **Marta** vdova **Plath**, **Olga** in mož **Janko Mehle**, **Cvetka** in mož **Janko Žnidaršič**; sinovi: **Oskar** z ženo **Veroniko Grabnar**; **Stanko** z ženo **Marjeta Kociman**, **Karel** z ženo **Moniko Svetlin**; vnukinje in vnuki: **Mirko**, **Daniel** z ženo **Roxano**, **Robert**, **Fredi**, **Danijel**, **Aleksander**, **Martin**, **Lucija**, **Luka**, **Tomaž**, **Cecilija** z možem **Markom**, **Monika**, **Jože**, **Niko**, **Kristjan**, **Pavel**, **Marjan**, **Karel**, **Mikaela**, **Cintia**, **Erika**, **Adriana**, **Sebi** in **Maksi**; pravnukinja in pravnuk: **Mia** in **Tiago**; sestri: **Zorka** poročena **Tušar** in **Anica** poročena **Žbogar**, z družinama; ter ostali sorodniki iz **Argentine**, **Slovenije**, **Italije**, **Čil** in **Kanade**.

Jaz sem pot, resnica in življenje; nihče ne pride Očetu drugače kot po meni. (Janez 14-6)

Vsem prijateljem in znancem sporočamo, da je v ponedeljek 15. avgusta tega leta v 84. letu starosti odšel v večnost naš ljubi oče, stari oče, brat in stric, gospod

Kazimir Keber

Zahvaljujemo se vsem, ki ste ga prišli kropit in ste bili z nami do zadnje minute. Posebna zahvala g. Igorju Groharju in Franciju Cukjatiju za zakramente, sv. mašo in molitve ob krsti. Priporočamo ga v molitev.

Žalujoci:

sinovi z družinami: **Andrej** in **Beatriz**, **Miriam** in **Gabriel** (†**Renato**) in **Liliana**; vnuki: **Esteban**, **Ignacio** in **Francisco**; **Mariana** in **Cristian**; **Fernanda** in **Sebastián**; bratje in sestre z družinami: **Armida**, **Lojzka**, (†**Silvia**), **Mario**, **Anna**, **Salvo** ter ostalo sorodstvo.

Buenos Aires; Argentina. Gorica, Benečija; Italija. Nova Gorica, Volčja draga; Slovenija. Nemčija.

Yo soy el camino, la verdad y la vida; nadie va al Padre sino por mí. Juan 14-6

Participamos a todos los amigos y conocidos que el día 15 de agosto de este año, a los 84 años de edad, partió a la eternidad nuestro querido padre, abuelo, hermano y tío

Casimiro Keber

Agradecemos a todos los que se acercaron a velarlo y estuvieron con nosotros hasta el último minuto. Un agradecimiento muy especial a los sacerdotes Ignacio Grohar y Fracisco Cukjati por los sacramentos y la misa de cuerpo presente. Siempre nos acordaremos de él en nuestras oraciones.

Deudos:

los hijos con sus familias: **Andrés** y **Beatriz**, **Miriam** y **Gabriel**, (†**Renato**) y **Liliana**; los nietos: **Esteban**, **Ignacio** y **Francisco**; **Mariana** y **Cristian**; **Fernanda** y **Sebastián**; los hermanos con sus familias: **Armida**, **Lojzka**, (†**Silvia**), **Mario**, **Anna**, **Salvo** y el resto de la familia.

Buenos Aires; Argentina. Nova Gorica, Volčja draga; Eslovenia. Gorizia; Italia. Alemania.

54 ISO 100

41. MLADINSKI DAN NA PRISTAVI
 Nedelja 2. oktobra

8:00 Začetek tekmovanj
 11:15 Dviganje zastav
 11:30 Sv. Maša
 13:00 KOSILO
 19:30 KULTURNI PROGRAM

Nato prosta zabava!

54 54B

15.10 RAZPRODANA
 Vstopnice na razpolago samo za nedeljo 16.10

OB PRAZNOVANJU 50. LETNICE SLOMSKOV DOM VABI NA

MUZIKAL
ANTOM
 IZ
OPERE

15. oktober 20:00
 16. oktober 19:00

ANDREW LLOYD WEBBER
 Zamišljal in režiral: Marcelo Brula

Po muzikalu pogostitev za vse udeležence
 Pričakujemo vas!

Slomskov dom
 Castelli 281
 Ramos Mejía

Vstopnice v predprodaji: ob nedeljah po maši v Slomskovem domu, preko spletne strani www.slomskovdom.org ali <http://rezervacije.slomskovdom.org/>